

VENTUROSA MONTSERRAT!

1.
De l'infern vinc commogut
i he de confessar un pecat:
l'Alcaldeessa he conegut
i m'he ben enamorat.
2.
Venturosa Montserrat!
M'he enamorat com un ase,
del teu foc, que el cor m'abrassa;
i el teu cos tan ben format.
3.
Dels teus llavis tan molsuts,
de les galtes rosadetes,
dels teus cabells, dels teus ulls
i el teu parell de... xancletes!
4.
De tot això i, també,
que, de totes les ciutats,
ets l'Alcaldeessa que té
els cigrons més ben posats.
5.
Però el nom –què voleu que us diga?–
de Madriles em despista:
creia que era la botiga
una penya madridista.
6.
Venturosa Montserrat!
Fins això et puc perdonar.
Però ara deixa'm explicar
el nostre amor com ha anat:
7.
Jo no sóc home de ciència
ni tinc gaire res al cap,

però sent ric com ja se sap,
sempre he votat Convergència.

8.

Però quan me'n vaig anar a votar
amb aquella idea concreta,
trobo el Biarnés i se'm va
arronsar la papereta.

9.

Va ser llavors que vaig veure
la meva Montserrateta...
La papereta, heu de creure,
se'm va tornar a posar drete.

10.

Renuncio a la fortuna!
M'he fet de la CUP, germans,
i hem muntat una comuna
al convent dels franciscans.

11.

Que, com que no hi ha cap frare,
cap monjo ni sacerdot,
qui l'*okuparà* des d'ara
és l'Ordre de Frai Titot.

12.

La Montse diu que no cal,
que hi voldria un institut
i la vida monacal
diu que mai l'ha convençut.

13.

Diu que un hàbit tots igual
pot portanr-nos confusions
i pateix per si fa mal
que li pengin els cordons.

14.

I que amb l'hàbit tan tapat,
per fer l'amor, què farem?
No pateixis Montserrat,
que ja ens l'arremangarem.

15.
Que a mi no em costa pas gaire
d'estar a punt quan se'm demana,
com allà a la Meridiana,
amb el punter ben enlaire!
16.
Però no ho vaig entendre bé,
no tinc l'orella prou fina,
i resulta que el punter
era un cony de cartolina.
17.
El procés està engegat
i ara ja no ens pararan.
Això sí, el Mas i el Duran
diu que se'ns han diborciat.
18.
El Duran no ho sap pair
i té uns gelos del dimoni!
Amb tants anys de matrimoni,
no para de repetir:
19.
"Ell s'ho fa amb la Forcadell,
el Junqueras i el Romeva.
Mentre que jo, a casa meva,
només m'ho puc fer amb el Güell".
20.
Pobre Mas, totes l'hi ponen!
A Madrid no el poden veure,
a la CUP no el volen creure
i els Pujol me l'ensarronen.
21.
Tinc quelcom al cap que em balla:
Algú sap la Ferrussola
a quina mena d'escola
havia portat la canalla?
22.
Redimoni tu, quins nanos,
van sortir ben ensenyats!

Els que vam anar als “Hermanos”
vam quedar més aturats.

23.
Prou que a comptar ens ensenyaven
i, amb els dits, anàvem fent;

però és que a ells ja els preparaven
per calcular el 3% !

24.
El Pujol, com els meus sogres,
diu que no té mitja malla,
que no té res, que són pobres...
Però els han fet una troballa!

25.
Diu que “diuen, diuen, diuen...”
I ell diu que diu, però no diu.
Però de tot allò que diuen,
el puta no en diu ni piu.

26.
I a Andorra, o en cap racó,
perquè no sigui trobat,
sabreu que no heu amagat
per viure algun dineró?

27.
Diu que no, que “Andorra hi ‘nava
només excepcionalment,
perquè la Marta gastava
la mantega President”.

28.
I vinga cada setmana
a comprar sucre i formatges.
Els agents de l’Aduana
no entenien tants viatges.

29.
Estranyat, un nou sergent
diu: “Aquest senyor, qui és?”
“No pateixi –diu l’agent-

un viatjant del Pyrénées”.

30.

La rosa del PSC,
que ja estava ben marcida,
ara l’han substituïda
per una flor del planter.

31.

Cantant “Don’t stop me now”,
remenava el cul l’Iceta!
Perd més oli aquell babau
que la meva furgoneta.

32.

Pateixo per la somera:
Com els Volkswagen, minyons,
també deixa anar emissions
prohibides pel darrere.

33.

I això em porta a confusions
perquè a casa, pastorets,
d’aquest tipus d’emissions
sempre n’havíem dit pets.

34.

Però el que em té més deprimit
no és això que us he explicat,
és tot aquest disbarat
de la carn i l’embotit.

35.

Ja ens ho deien sempre a missa
que la carn era un pecat.
Però ara diu, la llongonissa,
que et pot matar de veritat.

36.

Tinc la secallona trista...
No se sent gens orgullosa
que, sabent-se tan gustosa,
ara estigui tan mal vista.

37.
Però deixem-nos de disgustos,
que una cosa sé del cert
i és que, també menjant verd,
podem trobar tots els gustos:

38.
Si no ens deixen tastar cuixa,
juro, com em dic Garrofa,
si la gana no m'afluixa,
que és més bona la carxofa!

39.
I si ets noia i t'afalaga
la salsitxa ben calenta,
una bona pastanaga
també et pot deixar contenta!

40.
No entenc pas perquè deu ser,
però, anar parlant de tocino,
em ve al cap (quin desatino!)
la Soraya del PP.

41.
Però pensant-hi bé, quina ànsia!
Tan tall per manipular...
Amb el que arriba a ser rància,
et deus poder intoxicar.

42.
I voldria acabar fent befa
del Rajoy i l'Arrimadas,
la Constitució i la UEFA
que ens prohibeix les estelades.

43.
Però m'haureu de perdonar
perquè no hi trobo la gràcia
i ja tenim prou desgràcia
havent-los de suportar.

44.
Nosaltres anem fent via,

tots junts, però de veritat.
Tenim un estel que ens guia,
tots junts, a la llibertat!

Xavier Gonzàlez-Costa

Berga, desembre del 2015